ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ, ବମ୍ବେ

ବନାମ

ଭାରତୀୟ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ ନିଗମ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ଏପ୍ରିଲ 13, 1993

[ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀ ଏବଂ ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961: — ଧାରା 40(a)(v)/40(A)(5) - ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କୁ ଦରମା ବ୍ୟତୀତ ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶତକଡ଼ାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କମିଶନ - ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏହା 'ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ' ନୁହେଁ - ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ନଗଦ ଦେୟ ପରିକଳ୍ପିତ ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା-କରଦାତା ଏକ ଘରୋଇ ଲିମିଟେଡ୍ କମ୍ପାନୀ ଥିଲା ଯାହା ଟ୍ରାକ୍ଟର ଏବଂ ମାଟି ଖୋଳା ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲା । ସମ୍ପୃକ୍ତ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ, କରଦାତା ନିଜର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କୁ ଦରମା ବ୍ୟତୀତ, କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶତକଡ଼ା ହାରରେ ବିକ୍ରୟ କମିଶନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି କମିଶନକୁ "ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ" ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଠାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ **1971-72** ପାଇଁ ଧାରା **40 (a) (v)** ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ **1972-73** ପାଇଁ ଧାରା **40 (A) (5)** ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହାକୁ ନାମଞ୍ଜୁର କରିଦେଇଥିଲେ । ଅପିଲ କରିବା ପରେ, ଅପିଲୀୟ ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବିକ୍ରୟ ଉପରେ କମିଶନକୁ ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗର ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ, ବିକ୍ରୟ ଉପରେ (ନଗଦ ଆକାରରେ ପ୍ରଦତ୍ତ) କମିଶନ ଧାରା **40(a)(v)**/ଧାରା **40(A)(5)** ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଛି କି ନାହିଁ ।

ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ: 1. ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ ଧାରା 40(a)(v)/40(A)(5) ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହି ମାମଲାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନଗଦ ଦେୟ ଉପଧାରା (5) ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି କିମ୍ବା ଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ । (92- D)

ବିକ୍ରୟ ଉପରେ କମିଶନ ଆକାରରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନଗଦ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବା, ଧାରା 40(A) (5) ରେ ଥିବା ଶବ୍ଦାବଳୀ "ଯେଉଁଠାରେ କରଦାତା କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ କରଥାନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଫଳପ୍ରଦ ହୁଏ" ମଧ୍ୟରେ ଆସେ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । (92- F)

କିମ୍ବା ଏହିପରି ଦେୟ ଏପରି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ କରଦାତାଙ୍କର କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଖର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ଭତ୍ତା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥାଏ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1583 ଏବଂ 1584 (ଏନ୍. ଟି.)/1977 ।

ଆୟକର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 191/1976 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 22.11.1976 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ପି. ପରମେଶ୍ୱରନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ସି. ମନଚନ୍ଦା, ଡ. କେ. ପି. ଭଟନାଗର୍, ସି. ରମେଶ, ଟି. ଭି. ରଥମ୍ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଜେ. ବି. ଡି. ଏବଂ କୋ. ଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ଏ. କେ. ବର୍ମା, ଏସ୍. ଭି. ପାଠକ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି **ବି. ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀଙ୍କ** ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 256 (2) ଅଧୀନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ଦାୟର କରାଯାଇଛି । ଉକ୍ତ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ନିମ୍ନଲିଖିତ ତିନୋଟି ପ୍ରଶ୍ନ ଉତ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଚାହିଁଥିଲେ:

(i) ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ଆଧାର କରି, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଏହି ମତ କଣ ଠିକ୍ ଥିଲା ଯେ କରଦାତା କମ୍ପାନୀ ଦ୍ୱାରା ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କମିଶନ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ପାରିଶ୍ରମିକ ଅଟେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦରମାର ଏକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ଅଙ୍ଗ ଏବଂ ଉକ୍ତ ପାରିଶ୍ରମିକ ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 40(a)(v) ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ ତଦନୁସାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ କମିଶନ ରାଶିର ରିହାତି ପାଇଁ କରଦାତାଙ୍କ ଦାବିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ କି?

(ii) ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ କଣ ଠିକ୍ ଥିଲା ଯେ ଧାରା 40(a)(v) ରେ ବ୍ୟବହୃତ "ନଗଦରେ ରୂପାନ୍ତରଯୋଗ୍ୟ ହେଉ ବା ନହେଉ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଲାଭ, ସୁବିଧା କିମ୍ବା ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ କେବଳ ବସ୍ତୁ ଆକାରରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଲାଭ, ସୁବିଧା କିମ୍ବା ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟକୁ ବୁଝାଏ, କିନ୍ତୁ ନଗଦକୁ ନୁହେଁ?

(iii) ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଏହି ମତ କଣ ଠିକ୍ ଥିଲା ଯେ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ 1971-72 ପାଇଁ 19,386 ଟଙ୍କା ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ 1972-73 ପାଇଁ 29,283 ଟଙ୍କାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 37 (ii) ର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ମନୋରଞ୍ଜନ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ବୁଝାଏ ନାହିଁ?"

ଏଠାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି 1971-72 ଏବଂ 1972-73 । ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପ୍ରଶ୍ନ ପରସ୍ପର ସହିତ ଜଡ଼ିତ । 1971-72 ବର୍ଷ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଧାରା 40 (a) (v) ଥିବାବେଳେ 1972-73 ବର୍ଷ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉଛି ଧାରା 40 (A) (5), ଯାହା ଧାରା 40 (a) (v) ର ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଟେ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଘରୋଇ ଲିମିଟେଡ୍ କମ୍ପାନୀ ଅଟେ ଯାହା ଟ୍ରାକ୍ଟର ଏବଂ ମାଟି ଖୋଳା ଯନ୍ତ୍ରପାତିର ବ୍ୟବସାୟ କରେ । ଉପରୋକ୍ତ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସମ୍ପୃକ୍ତ ହିସାବ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ, କରଦାତା ନିଜର ତିନିଜଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ଦରମା ବ୍ୟତୀତ ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ନିମ୍ନମତେ କମିଶନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ:

ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ	ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ	ଦରମା	କମିଶନ
1971-72	ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ବି. ଲାଲ୍	39,000	36,171
	ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ବି. ମାଥୁର୍	18,000	36,171
	ଶ୍ରୀ ଏ. ବି ମାଥୁର୍	7,800	36,171
1972-73	ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ବି. ଲାଲ୍	39,000	40,792
	ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ବି. ମାଥୁର୍	18,000	40,792
	ଶ୍ରୀ ଏ. ବି ମାଥୁର୍	7,800	40,792

ଉପରୋକ୍ତ ସାରଣୀରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା 'କମିଶନ' ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଶତକଡ଼ା ହାରରେ ଉକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କମିଶନ । ଆୟକର ଅଧିକାରୀ ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ମିଳୁଥିବା ଏହି କମିଶନକୁ "ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ" ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିଥିଲେ ଏବଂ 1971-72 ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଧାରା 40 (a) (v) ଏବଂ 1972-73 ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଧାରା 40 (A) (5) କୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହାକୁ ନାମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ସେ ପ୍ରଶ୍ନ ସଂଖ୍ୟା (iii) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ମଧ୍ୟ ମନୋରଞ୍ଜନ ଖର୍ଚ୍ଚ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇ ନାମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଅପିଲ କରିବା ପରେ, ସହକାରୀ ଅପିଲୀୟ ଆୟୁକ୍ତ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ବିକ୍ରୟ କମିଶନକୁ "ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ" ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ରାତ୍ରି ଭୋଜନ ଏବଂ ଚା' ପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ମନୋରଞ୍ଜନ ଖର୍ଚ୍ଚ ଭାବେ ଅଭିହିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ନାମଞ୍ଜୁର ହେବା ଅନୁଚିତ । ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ସହକାରୀ ଅପିଲୀୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଅପିଲ ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ବର୍ଷ 1967-68 ରୁ 1968-70 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାର ଅଗଷ୍ଟ 25, 1973 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଅଗଷ୍ଟ 25, 1973 ତାରିଖର ଉକ୍ତ ଆଦେଶରେ, *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ*, ଏହି ମାମଲା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମାନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଧାରା 256 (1) ଅଧୀନରେ ହୋଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନକୁ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ଥାପିତ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ - ଯାହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା – ତାହା ହେଉଛି: ବିକ୍ରୟ ଉପରେ (ନଗଦ ଆକାରରେ ପ୍ରଦତ୍ତ) କମିଶନ

ଧାରା 40(a)(v)/ଧାରା 40(A)(5) ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସେ କି ନାହିଁ? ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଆଇନଗତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଛି:

> "ଧାରା 40 - ପରିମାଣ ଯାହା ରିହାତି ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ: ଧାରା 30 ରୁ 38 ରେ ବିପରୀତ କିଛି ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, "ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା ବୃତ୍ତିରୁ ଲାଭ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ତି" ଶୀର୍ଷକ ଅଧୀନରେ କରଯୋଗ୍ୟ ଆୟର ଗଣନା ସମୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ରିହାତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ -
>
> (କ) କୌଣସି କରଦାତାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ......
>
> (v) କୌଣସି ବ୍ୟୟ ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ସୁବିଧା, ସୁଯୋଗ କିମ୍ବା ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ, ନଗଦ ରୂପାନ୍ତରଯୋଗ୍ୟ ହେଉ ବା ନହେଉ, ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ (ଏଥିରେ ଯେକୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପର୍କରେ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଯେକୌଣସି ରାଶି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଯାହା ଏପରି ଦେୟ ପାଇଁ ଏପରି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତା) କିମ୍ବା ଏପରି କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିମ୍ବା ନିଜ ସୁବିଧା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ଭାବରେ, ବ୍ୟବହୃତ କରଦାତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ବ୍ୟୟ ବା ଭତ୍ତା, ଯଦି ତାହା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଥିବା ବେତନ ପରିମାଣର ଏକ-ପଞ୍ଚମାଂଶ କିମ୍ବା ପୂର୍ବ ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କ ଚାକିରିର ପ୍ରତି ମାସ କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶ ପାଇଁ ଏକ ହଜାର ଟଙ୍କା ହାରରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ (ଯେଉଁଟି କମ୍) ରୁ ଅଧିକ ହୁଏ:"
>
> ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ: (ଏହି ମାମଲା ପାଇଁ ଅନାବଶ୍ୟକ ଥିବାରୁ ଦୁଇଟି ପ୍ରାବଧାନ ଏବଂ ଦୁଇଟି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଛି।)

ଧାରା 40(A)(5), ଯାହା ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ, ମୂଳତଃ ସମାନ ଭାଷାରେ ରହିଛି, ତାହା ନିମ୍ନମତେ ପଠନୀୟ:

> ଧାରା 40(A) - କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବ୍ୟୟ କିମ୍ବା ଦେୟ ରିହାତି ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

(5) (a) ଯେଉଁଠାରେ କରଦାତା -

(i) କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀ କିମ୍ବା ପୂର୍ବତନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଦରମା ପ୍ରଦାନରେ ପରିଣତ ହୁଏ, କିମ୍ବା

(ii) ଏପରି କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ (ନଗଦ ରୂପାନ୍ତରଯୋଗ୍ୟ ହେଉ ବା ନହେଉ) ପ୍ରଦାନରେ ପରିଣତ ହୁଏ କିମ୍ବା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ଭାବେ, ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ନିଜ ସୁବିଧା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା କରଦାତାଙ୍କ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହୁଅନ୍ତି,

ତେବେ, ଖଣ୍ଡ (b) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ଖଣ୍ଡ (c) ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ହେଉଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ଭତ୍ତାକୁ ରିହାତି ଭାବେ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ:

ବ୍ୟାଖ୍ୟା 2: ଏହି ଉପ-ଧାରାରେ -

(b) "ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ" ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି -

(i) କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ମାଗଣା ରହଣି ସୁବିଧା;

(ii) କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ରହଣି ସୁବିଧାର ଭଡ଼ା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି କୋହଳ;

(iii) କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ମାଗଣାରେ ବା କୋହଳ ଦରରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ସୁବିଧା ବା ସୁଯୋଗ;

(iv) କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କୌଣସି ରାଶି, ଯାହା ଏପରି ଦେୟ ପାଇଁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତା; ଏବଂ

(v) କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଜୀବନ ଉପରେ ନିଶ୍ଚିତତା ଦେବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ବାର୍ଷିକ ଭତ୍ତା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଚୁକ୍ତି କରିବା ପାଇଁ, କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଏକ ସ୍ୱୀକୃତିପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରୋଭିଡେଣ୍ଟ ପାଣ୍ଠି କିମ୍ବା ଏକ ଅନୁମୋଦିତ ଅବସର ପାଣ୍ଠି ବ୍ୟତୀତ ଏକ ପାଣ୍ଠି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଦତ୍ତ କୌଣସି ରାଶି ।

ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ, ଧାରା 40(a)(v) କୁ ରଦ୍ଦ କରି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 40(A)(5) କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ଆଇନ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 1987 ଦ୍ୱାରା 1989 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖ ଠାରୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଛି । ଏକ କମ୍ପାନୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଏବଂ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଧାରା 40 ର ଖଣ୍ଡ (c) ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ (i) ଏବଂ (ii) ରେ ଥିବା ସହଯୋଗୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ 1989 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 1 ତାରିଖ ଠାରୁ ସମାନ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଛେଦ ହୋଇଛି ।

ଯେହେତୁ ଧାରା 40(a)(v) ଏବଂ 40(A)(5) ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ସମାନ, ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷାକୁ ବିଚାରକୁ ନେବୁ । ଧାରା 40 (A) ର ଉପ-ଖଣ୍ଡ (5) ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ:

(1) ଯେଉଁଠାରେ କରଦାତା କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ କୌଣସି କର୍ମଚାରୀ କିମ୍ବା ପୂର୍ବତନ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କୌଣସି ଦରମା ପ୍ରଦାନରେ ପରିଣତ ହୁଏ, କିମ୍ବା

(2) ଏପରି କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ (ନଗଦ ରୂପାନ୍ତରଯୋଗ୍ୟ ହେଉ ବା ନହେଉ) ପ୍ରଦାନରେ ପରିଣତ ହୁଏ;

(3) (a) ଯେଉଁଠାରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ଭାବେ, ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ସୁବିଧା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା କରଦାତାଙ୍କ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି

ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରଦାତା କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଏକ ଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି:

(b) ଯେଉଁଠାରେ କରଦାତା ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିମ୍ବା ସୁବିଧା ପାଇଁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ଭାବରେ, ସେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା କରଦାତାଙ୍କ କୌଣସି ସମ୍ପତ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଭତ୍ତା ("ଯେକୌଣସି ଭତ୍ତା ପାଇବାକୁ ହକଦାର") ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସିରେ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ପରିମାଣର ଖର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ଭତ୍ତାକୁ ରିହାତି ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, କରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ/କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ କମିଶନ ଉପରୋକ୍ତ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି/ଖଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଆସୁଛି କି ନାହିଁ? ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ, ପ୍ରଦତ୍ତ କମିଶନ ହେଉଛି "ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ", ଯାହା ବନ୍ଧନୀ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଶବ୍ଦ "ନଗଦ ରୂପାନ୍ତରଯୋଗ୍ୟ ହେଉ ବା ନହେଉ" ଦ୍ୱାରା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି, ଯାହା "ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ" ଶବ୍ଦର ତୁରନ୍ତ ପରେ ଅଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, କରଦାତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି, ଯାହାକୁ ସହକାରୀ ଅପିଲୀୟ ଆୟୋଗ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ଯେ, ଏହିପରି ନଗଦ ଦେୟ ଉପଧାରା (5) ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି/ଖଣ୍ଡର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସେ ନାହିଁ । ଖଣ୍ଡ (c) ରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ କରଦାତାଙ୍କ ସହ ସହମତ ହେବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ । ଉପଧାରା (5) ର ଭାଷା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପରିସ୍ଥିତି, ଯେପରି ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କହିଛୁ, ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି - "ଯେଉଁଠାରେ କରଦାତା କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ....." । ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କହିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ବିକ୍ରୟ ଉପରେ କମିଶନ ବାବଦରେ ଜଣେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ସିଧାସଳଖ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନଗଦ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବା "ଯେଉଁଠାରେ କରଦାତା କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ" ଶବ୍ଦାବଳୀର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସେ । ଏହିପରି ଦେୟ ଖଣ୍ଡ (3) ର ଦୁଇଟି ଉପ-ଖଣ୍ଡର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଆମର ବିଶ୍ଳେଷଣରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରଦାତାଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଖର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ଭତ୍ତା ବିଷୟରେ କହିଥାଏ । ରାଜସ୍ୱ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ମନଚନ୍ଦା ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ "ନଗଦ

ରୂପାନ୍ତରଯୋଗ୍ୟ ହେଉ ବା ନହେଉ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସଂସଦର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସାମ୍ନାକୁ ଆଣିଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରେ । ସେ କହିଛନ୍ତି, ଧାରା 40 (A) ର ଉପଧାରା (5) ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ନଗଦ ଦେୟକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ତେବେ, ଆମେ ନଗଦ ଦେୟର ସାଧାରଣତା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁନାହୁଁ, ବରଂ କେବଳ ଏଠାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦେୟ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରୁଛୁ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପ-ଧାରାକୁ ପାଠ କରି ଏବଂ ସେଥିରେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏଠାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଦେୟ ଏହି ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେଉନାହିଁ ।

ଏଠାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଟନ୍ତି । ଧାରା 40 ର ଖଣ୍ଡ (c) ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଅବଶ୍ୟ, ଧାରା 40 (A)(5) କେବଳ ସେହି କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ତେବେ ଧାରା 40(A)(5) କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ସେମାନେ କମ୍ପାନୀର କର୍ମଚାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ ଅଥବା ଅନ୍ୟଥା । ନିର୍ଦ୍ଦେଶକମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଯେଉଁମାନେ କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟ, ଉଭୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲାଗୁ ହେବ - ଏବଂ ଦୁଇଟି ସୀମା ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଟି ଉଚ୍ଚତର, ତାହା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବ ।

ଉତ୍ତରଦାତା-କରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ବୋର୍ଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ଏକ ଆଦେଶପତ୍ର ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ* ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ "କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ କମିଶନ ପ୍ରଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହା ଦରମାର ଅଂଶ ଅଟେ କିମ୍ବା ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ ଅଟେ - ତାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯଦି ସେବାର ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ଯେ କମିଶନ ପୁରସ୍କାର କିମ୍ବା ଲାଭ ନୁହେଁ ବରଂ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେବା ପ୍ରଦାନର ପାରିଶ୍ରମିକର ଅଂଶବିଶେଷ ରୂପେ ଦିଆଯାଇଥାଏ, ତେବେ ଏପରି ଦେୟ ଲାଭ କିମ୍ବା ମୂଳ ଆୟ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଆୟ ଭାବରେ ନୁହେଁ ବରଂ ବେତନର ସ୍ୱରୂପକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ତେବେ, ଯଦି ସେବାର ନିବନ୍ଧନ ଓ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ କମିଶନ ପ୍ରଦାନ କରିବା କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଦାୟିତ୍ୱ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିବେକାଧୀନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ, ତେବେ ଏପରି ଦେୟକୁ ଦରମାର ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଦରମା ସହିତ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ଲାଭ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯିବ ।" ଉକ୍ତ ପରିପତ୍ର ଉପରେ କୌଣସି ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେବାକୁ ଆମେ ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରୁନାହୁଁ ।

ସି. ଆଇ.ଟି. ବମ୍ବେ ବନାମ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟିକ ନିଗମ (ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀ)

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଧାରା 256 (2) ଅଧୀନରେ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ (1) ଏବଂ (2) ର ବିଚାର କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନ ଦେବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା ।

ପ୍ରଶ୍ନ ସଂଖ୍ୟା (3) ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଅର୍ଥର ପରିମାଣ ଅତି କମ୍ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱର ସହ ଉତ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉକ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଏକାଧିକ ଅପିଲ ମଧ୍ୟରେ ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି । କରଦାତା-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଆୟ ତୁଳନାରେ ଏହି ରାଶି ଅତି ନଗଣ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଆମେ ପ୍ରଶ୍ନ ସଂଖ୍ୟା 3 ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ମତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ ।

ତଦନୁସାରେ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ୟୁ. ଆର୍. ଅପିଲଟିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ" ।

ଭାଷାନ୍ତର :

ଅମରେଶ୍ୱର ମିଶ୍ର, ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।